

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СОЦІОЛОГІЇ ТА УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ М.П. ДРАГОМАНОВА
ЗАПОРІЗЬКИЙ МЕДИЧНИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІОЛОГІЧНА АСОЦІАЦІЯ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСНА РАДА
МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦДЕРЖСЛУЖБИ
У ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ТА ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТЯХ
КОРОЛІВСЬКИЙ КОЛЕДЖ МІСТА НЬЮ-ЙОРК
КАВКАЗЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНСТИТУТ МІЖНАРОДНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ВРОЦЛАВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ФАКУЛЬТЕТУ СОЦІОЛОГІЇ ТА ЕКОНОМІКИ
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ КОМЕНСЬКОГО В БРАТИСЛАВІ
ІНСТИТУТ ЕКОНОМІЧНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ НАУК
УНІВЕРСИТЕТУ ФІРАТ
ЦЕНТР СТРАТЕГІЧНОГО ПРОГНОЗУВАННЯ ТА ПРОЕКТУВАННЯ
СОЮЗ СОЦІАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІВ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР СОЦІАЛЬНОГО ПРОЕКТУВАННЯ
ОДЕСЬКЕ РЕГІОНАЛЬНЕ ВІДДІЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК
УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК

МАТЕРІАЛИ

X Міжнародної наукової конференції

«СОЦІАЛЬНЕ ПРОГНОЗУВАННЯ ТА ПРОЕКТУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО КРАЇНИ: ТЕХНОЛОГІЇ МИРОТВОРЕННЯ»

21 лютого 2020 року

Запоріжжя

УДК: 316.334.3:316.4

ББК: С55.373.1

М 341

Редакційна колегія:

Головний редактор – *Лепський М.А.*, доктор філософських наук, професор, професор кафедри соціології ЗНУ.

Науковий редактор – *Кудінов І.О.*, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри соціології ЗНУ.

Бірюкова Т.Ф., кандидат філософських наук, декан факультету соціології та управління ЗНУ.

Капріцин І.І., доктор філософських наук, професор кафедри соціальної філософії та управління.

Бутченко Т.І., доктор філософських наук, доцент, завідувач кафедри соціальної філософії та управління ЗНУ.

Скворець В.О., доктор філософських наук, доцент, завідувач кафедри соціології ЗНУ.

Цокур Є.Г., доктор політичних наук, доцент, завідувач кафедри політології ЗНУ.

Технічне редагування: *Бойко Ю.Ю.*

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ТОЧНІСТЬ ВИКЛАДЕНИХ У ПУБЛІКАЦІЯХ ФАКТІВ
НЕСУТЬ АВТОРИ

Матеріали X Міжнародної наукової конференції «Соціальне прогнозування та проектування майбутнього країни: технології миротворення» (21 лютого 2020 року, м. Запоріжжя) / М.А. Лепський (гол. ред.), І.О. Кудінов (наук. ред.); ред. кол.: Т.Ф. Бірюкова, І.І. Капріцин, Т.І. Бутченко, В.О. Скворець, Є.Г. Цокур. Запоріжжя : КСК-Альянс, 2020. 174 с.

ISBN 978-617-7019-34-2

Збірник містить матеріали X Міжнародної наукової конференції «Соціальне прогнозування та проектування майбутнього країни: технології миротворення» (21 лютого 2020 року, м. Запоріжжя). Сучасний розвиток світу, що визначений глобальними змінами світового порядку, напруженням відносин як світових, так і регіональних геополітичних лідерів формує новий комплекс викликів для майбутнього України. Тому актуальним стає порядок денний миру та ненасильства, «інвентаризація» успішних форм розбудови миру в умовах гібридних війн, регіональних конфліктів та цивілізаційних розломів.

У матеріалах ведуться обговорення актуальних проблем соціального прогнозування та форсайтних досліджень в контексті вдосконалення інструментарію систематизації та комплексування методів прогнозування та стратегічного соціального управління, а саме у визначені світогляду майбутнього.

Видання збірника здійснено за підтримки igorkudinov.pro

ISBN 978-617-7019-34-2

ВАЙЛО ОЛЕНА ЛЕОНІДІВНА	
<i>Методологічні основи дослідження зв'язків з громадськістю в органах місцевого самоврядування.....</i>	<i>47</i>
ГОРБЕНКО ВІТАЛІЙ СЕРГІЙОВИЧ	
<i>Сучасна парадигма миротворчості.....</i>	<i>50</i>
СЕСІЯ 2. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА СОЦІАЛЬНА РОБОТА В КОНТЕКСТІ МИРОТВОРЕННЯ. ЄВРОПЕЙСЬКА ФІЛОСОФСЬКА ОСВІТА ТА КРЕАТИВНІ ІНДУСТРІЇ В КОНТЕКСТІ МИРОТВОРЕННЯ	
БУТЧЕНКО ТАРАС ІВАНОВИЧ	
<i>Етичні орієнтири інституційного дизайну в креативних індустріях</i>	<i>52</i>
ДОДОНОВ РОМАН ОЛЕКСАНДРОВИЧ	
<i>Миротворчий потенціал геофілософії.....</i>	<i>53</i>
КАПРІЦІН ІГОР ІЛЛІЧ	
<i>Місце ресурсної свідомості в дослідженнях й експериментальних розробках у сфері суспільних і гуманітарних наук.....</i>	<i>56</i>
КРАСНОКУТСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ВОЛОДИМИРОВИЧ	
<i>До питання про призначення й зміст «держави»</i>	<i>59</i>
УТЮЖ ІРИНА ГЕННАДІЇВНА	
<i>Національна стратегія розвитку вищої освіти України</i>	<i>63</i>
HANDAN KARAKAYA	
<i>Municipalities and Social Services in Turkey</i>	<i>65</i>
SEMRA ÖZKAN	
<i>Non-Governmental Organizations for Women in Turkey.....</i>	<i>68</i>
ГЛАЗУНОВ ВОЛОДИМИР ВОЛОДИМИРОВИЧ	
<i>Відкриття ринку землі: можливості та загрози.....</i>	<i>69</i>
КОВАЛЕНКО АЛЛА ІГОРІВНА	
<i>Родина як головна гарантія свободи людини в творчості англійського журналіста початку ХХ століття Г.К. Честертона</i>	<i>72</i>
КРИВЕГА ЛЮДМИЛА ДМИТРІВНА, СУХАРЕВА КАТЕРИНА ВОЛОДИМИРІВНА	
<i>Медіапростір як формат буття сучасної людини</i>	<i>75</i>
ЧАЙКА ІРИНА ЮРІЇВНА	
<i>Світовий досвід подолання соціальних наслідків залучення дітей до збройних конфліктів</i>	<i>77</i>
БОЙКО ГАННА ВАЛЕНТИНІВНА	
<i>Розвиток професійних компетентностей працівників органів державної влади та місцевого самоврядування за допомогою групових тренінгів.....</i>	<i>79</i>

характер. У той же час воно, синхронно з соціальним буттям, має соціально-історичний, цивілізаційний характер. Крім цього, можна виділити щонайменше три найбільш суттєвих риси, що властиві державно-політичному буттю як самобутній буттєвості. По-перше, це потрійна вторинність: по відношенню до буття в цілому (перша вторинність), соціального буття (друга), а також суспільного (третя). По-друге, це багаторівнева комплексність, що проявляється, насамперед, у тому, що вказане буття виступає як складна природничо-соціально-суспільна державно-політична публічно-управлінська реальність, провідне місце в якій об'єктивно й необхідно займає соціальний суб'єкт. По-третє, для державно-політичного буття характерною є соціальна дуальність, що виступає як здатність забезпечувати між суспільним буттям (суспільством) і політичним, державно-політичним (держава), відносини як взаємозв'язку, так і конфліктного протистояння.

Утюж Ірина Геннадіївна

*доктор філософських наук, професор,
завідувач кафедри суспільних дисциплін,
Запорізький державний медичний університет*

НАЦІОНАЛЬНА СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

У науково-філософському дискурсі сучасну епоху все частіше трактують як «століття освіти», підкреслюючи тим самим, що освіта, її відповідність нинішній цивілізаційній ситуації та її викликам, стає головною гарантією майбуття людини. Характерно, що сьогодні перед проблемою реформування й модернізації своїх національних систем освіти стоять практично всі країни, оскільки стан цієї сфери соціального буття усвідомлюється як неадекватний викликам сучасності.

Національною стратегією розвитку вищої освіти України є входження в Європейський простір вищої освіти (ЄПВО) і формування фундаментальних принципів і цінностей ЄПВО. Принципи і ціннісні орієнтири модернізації вищої освіти та якісної діяльності науково-педагогічних працівників представлені у нормативних документах, що регламентують роботу закладів вищої освіти України, зокрема такі: Комюніке «Болонський процес у період до 2020 року – Європейський простір вищої освіти у новому десятилітті». Конференція європейських міністрів, відповідальних за вищу освіту, у м. Льовені та м. Лювенля-Ньов, 28 – 29 квітня 2009 р. (Leuven and Louvain-la-Neuve Communiqué, 2009); зустрічі міністрів європейських країн, відповідальних за вищу освіту, в м. Єревані 14 – 15 травня 2015 р. і відображено у відповідному Комюніке (Yerevan Communiqué, 2015); конференція міністрів освіти країн Болонського процесу, що відбулася 24–25 травня 2018 р. у м. Парижі (Paris Communiqué, 2018).

Освітні форуми, що проводились університетами, які є повноправними членами Європейської асоціації університетів: 1st Forum European Learning & Teaching Forum Paris, France, 28-29 September 2017, the 2019 European Learning & Teaching Forum entitled “Towards successful learning: Controversies and common

ground” at the University of Warsaw; 2020 European Learning & Teaching Forum Balancing tradition and change 13-14 February 2020, hosted by Utrecht University, Netherlands

У цілому в даних нормативних документах і заходах презентовані інновації у викладанні і навчанні які активно повинні впроваджуватись і створити систему забезпечення якості вищої освіти, серед запропонованих інновацій назовемо декілька:

1. Запровадження студентоцентрованого навчання та відкритої освіти в контексті навчання впродовж життя.

2. Розроблення та покращенні стратегій щодо навчання та викладання. Розробка міждисциплінарних програм, а також поєднання академічного навчання та навчання на робочому місці. Студенти повинні мати справу з дослідженнями або діяльністю, пов'язаною з дослідженнями й інноваціями, на всіх рівнях вищої освіти, щоб розвинути критичний та творчий образ мислення, який дозволить їм віднаходити новаційні рішення щодо викликів, що виникають.

3. Оцифровування/дигіталізація відіграє важливу роль в усіх сферах суспільства, та в освіті особливо, тому що це дає можливість покращити навчання впродовж життя, зробити навчання гнучким, розвивати цифрові навички та компетентності, удосконалювати аналіз даних, освітні дослідження і прогнозування, та усунути регуляторні перешкоди щодо надання відкритої та цифрової освіти.

Розглянувши пріоритетні орієнтири діяльності науково-педагогічних працівників в умовах нової ідеології реформування, ми констатуємо, що освіта залишається тією сферою, де реформи будуть проходити постійно. Трансформації в суспільстві диктують нові компетенції, навички і вміння, якими повинна володіти молода людина для досягнення своєї мети в сучасних умовах. Тому, українська освіта майбутнього вже зараз має максимально чітко врахувати всі зміни та шукати відповіді на виклики. А саме, в першу чергу задовольняти професійні стандарти глобального характеру, які визначаються міжнародними ринками. Негнучкі системи індустріальної та професійної освіти мають зазнати активних змін, щоб відповідати на всі виклики сучасності. Практикоорієнтована освіта має створити нові методи та інструменти. Крім того, з'являються нові форми освіти, а саме – освітні платформи за якими, скоріше за все велике майбутнє вищої освіти.

Список посилань:

1. Болонський процес у період до 2020 року – Європейський простір вищої освіти у новому десятилітті. Комюніке конференції європейських міністрів вищої освіти, Льовен та Лювен-ля-Ньов, 28 – 29 квітня 2009 року. URL: [http://www.edupolicy.org.ua/files/Louvain_Communique\(2009\).pdf](http://www.edupolicy.org.ua/files/Louvain_Communique(2009).pdf) (дата звернення: 25.12.2019).
2. Паризьке комюніке, Париж, 25 травня 2018 р. URL: <http://erasmusplus.org.ua/search/158-materialyhere-team/1904-dokumenty-yevropeiskoho-prostoru-vyshchoi-osvity-yepvo.html> (дата звернення: 25.12.2019).

3. Регейло І. Фундаментальні цінності європейського простору вищої освіти (2010 – 2018 р.р.): пріоритетні орієнтири діяльності науково-педагогічних працівників // THE PEDAGOGICAL PROCESS: THEORY AND PRACTICE (SERIES: PEDAGOGY) № 4 (63), 2018. – С. 7-13. Режим доступу: <http://pptp.kubg.edu.ua/numbers/53-arkhiv-nomeriv-2018-roku/161-4-2018roku.html?showall=&start=1>

Handan Karakaya

Assistant Professor,

Department of Social Work

Firat University Faculty of Economics and Administrative Sciences

MUNICIPALITIES AND SOCIAL SERVICES IN TURKEY

New forms were adopted in the structuring of the states after the 1929 Economic Crisis in the world. As a result of the economic turmoil in the world, the traditional understanding of the state was left aside and the modern understanding of the state was adopted. With this process, social state and social welfare state theories began to take their place in the economic literature. Thus, the duties and responsibilities of the state started to increase the efficiency of the state in the economic field. On the one hand, while the state provides public services in many fields such as education, health and social security, social benefits were also added to these services. While some of these services are provided by the central government, some of them are provided by local administrations. Thus, public services, which hold a large place among the increasing and differentiating duties of the state, created a shared responsibility area with local administrations. Public services are experiencing the problem of fulfilling in many aspects in the developing and changing world conditions. Global disasters, wars, local and regional conflicts, poverty have created new problems for states to deal with. This raised the need for local public services to be increased while bringing the idea of strengthening local governments to the agenda. At this point, while industrialization, which is one of the important technological developments in the world, is increasing the poverty and misery, systematic power of the public is needed to deal with this (Ersöz, 2003: 126). However, the public service potential of local governments varies from country to country. The demand to expand the services to be provided by the local administrations in the social field brought with it the concept of social municipality.

At this point, social municipality can be defined as an extension of the field of services that can be called the known services of municipality. This concept causes municipalities to be defined as institutions that produce services in areas such as education, health, culture, and welfare that will affect the social structure of cities (Berkün, 2017: 585). However, social municipality is an institution that meets the needs of those who need help and those who have difficulties in meeting their needs. In addition, social municipalities are institutions that provide special services to children, young people, old people, women and all disadvantaged groups in the society and produce policies to meet their needs (Bayraktar, 2013: 77). Kocaoğlu (2017: 160-161) and his friends are listed as follows: